

K. Jażdżewski, Irena Jadczyk

Przywóz, pow. Wieluń. Stanowisko 1a

Informator Archeologiczny : badania 5, 147-148

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

śelazny, oraz półwytwory masyści krzemionych.⁴ Trzecia jama, bardzo płytka była pozbawiona jakiegokolwiek materiału.⁴

Materiał charakteryzujący odsłonięte jamy nie pozwala na wysnowanie szerszych wniosków dotyczących chronologii i przesnaczenia powyższych obiektów.⁴

POŁANOWICE, pow.⁴ Inowrocław
Stanowisko 4

Zakład Archeologii Wielkopolski
Instytutu Historii Kultury Materialnej
Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Beata Danielczyk
i mgr Wojciech Dziadoszycki.⁴ Finansował
IHM PAN.⁴ Drugi sezon badań.⁴ Cooda otwarta
z okresu wpływów rzymskich.⁴

Stanowisko położone jest na łagodnym wyniesieniu nad pasmem
łak, na ciężkich czarnych sieniach.⁴ Badania skoncentrowane w zachodniej
części stanowiska, górze prowadzone poprzednie sondże wykazały
istnienie głębokich jam z bogatym materiałem mabytkowym.⁴ Zbadano ob-
szar z powierzchnią 145 m².⁴

Stwierdzono ślady istnienia ówczesnego osadnictwa.⁴ Z młodziej
fazy odkryte paleniska, które przypuszczalnie znajdowały się w obrę-
bie zmieszonych chat oraz 3 piece kopulaste o detychomas niewiadomym
przesnaczeniu.⁴ Ze starszej fazy odkryte natomiast 5 obiektów, z któ-
rych jednakże jeden został odsłonięty w całości.⁴ Były to duże, bardzo
głębokie jamy, częste o przekroju nieregularnym /półkolistym z piwni-
czką/, zawierające bogaty inwentarz ceramiczny i kostny.⁴

Materiał mabytkowy składał się głównie z ceramiki, z mabytków
wydzielonych odkryte oszki, note śelazne, przędliki, regowy amulet,
bryłkę bursztynu.⁴ Na podstawie ceramiki oraz wcześniejszych znalezisk
stwierdzamy, że osadę tę można datować na okres od I do końca III wie-
ka n.e.⁴

PRUSZKI GDAŃSKI, pow.⁴ Gdańsk

patrz okres lateński

PRZYWÓZ, ul.⁴ Patrowskiego

patrz neolit

PRZYWÓZ, pow.⁴ Wielki
Stanowisko 1a

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania pod naukowym kierownictwem prof.⁴
dr K. Jądrkowskiego prowadziła mgr Irena

Jadczyk /autorka sprawozdania/. Finansował WKZ i Muzeum Archeologiczne w Łodzi. Szósty sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich:

Przekopano 38 odcinków, każdy wielkości 5 x 5 m, łącznie 950 m². Badaniami objęto osadę przemysłową, leżącą na łagodnie opadającym lewym brzegu Warty, u stóp dwóch kurhanów książęcych, współczesnych z osadą. Można ją datować na podstawie całego szeregu przedmiotów metalowych jak i ceramiki na koniec wczesnego i na późny okres wpływów rzymskich. Początek jej przypada na fazę B² /wg H.J.Eggersa/, ale trwała ona jeszcze w głąb IV w.n.e. W badaniach użyte do zepchnięcia 20 cm warstwy gleby spychaczem typu "Masur".

Wo najciekawszych wyników zaliczyć należy odkrycie pięciu domów słupowych /półkolumniadek/, zawierających bogaty inwentarz. W jednym z nich znaleziono dwie fibule brązowe platerowane srebrem oraz duży cyrkiel żelazny będący niewątpliwie impertem. Zarówno w obrębie domów, jak i poza nimi, znaleziono liczne fragmenty ceramiki o zdecydowanej przewadze naczyn grubych, ręcznie lepienych, z bardzo niewielkim dodatkiem ceramiki siwej, toczonej na kole oraz przedmioty brązowe i żelazne oraz fibulę trąbkowatą, kółko żelazne do pasa, brązową szpilę z profilowaną główką, brązowe okucie końca pasa, okruchy niebieskiego paciorka szklanego, oszkło z drobnokrystalicznej szkły i hak do zawieszania naczyn nad ogniem /wczesnośredniowieczny/.

Przewiduje się kontynuację badań.⁴

KUZE, pow. Golub-Dobrzyń
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Badania prowadził mgr Januariusz Janikowski.
Finansował WKZ w Rydzyszczynie i Muzeum Okręgowe w Toruniu. Drugi sezon badań. Cementarysko ciałopalne z okresu rzymskiego.⁵

Wznowiono po dwuletniej przerwie /1968 r./ badania ratowniczo koncentrowały się w południowej i północnej części cementaryska, co pozwoliło ustalić jego zasięg w tych kierunkach. Zbadano przestrzeń o powierzchni 395 m², odkrywając 13 grobów ciałopalnych, dwa małe palieniska oraz dokończoną eksplorację stosu ciałopalenia.

Groby były mniej lub bardziej zniszczone, szczególnie w partiach górnych. Większość z nich posiadała resztki bruku kamiennego często ze śladami przepalenia. Najliczniej wystąpiły groby jamowe, niekiedy ze śladami szczątków stosu, rzadziej groby popielnicowe i popielnicowo-jamowe. Zawartość jam grobowych stanowiły popielnice, ma-